

گفتم: ای رسول خدا، به چه کسی نیکی کنم؟ فرمود: «مادرت، سپس مادرت، سپس مادرت، آنگاه پدرت و پس از آنها افراد نزدیک تر و نزدیک تر».

از بهز بن حکیم از پدرش از پدر بزرگش روایت است که می گوید: گفتم: ای رسول خدا، به چه کسی نیکی کنم؟ فرمود: «أُمَّكَ، ثُمَّ أُمَّكَ، ثُمَّ أَبَاكَ، ثُمَّ الْأَقْرَبَ، قَالَ اقْرَبْ»: «مادرت، سپس مادرت، سپس مادرت، آنگاه پدرت و پس از آنها افراد نزدیک تر و نزدیک تر».

[حسن است] [به روایت ترمذی - به روایت ابوداؤد - به روایت احمد]

در این حدیث نیکی کردن به نزدیکان تشویق می شود و اینکه مادر سزاوارترین نزدیکان به نیکی می باشد و بعد از او پدر و پس از پدر سایر نزدیکان به ترتیب نزدیکی شایسته ی نیکی می باشند. و از این جهت مادر سزاوارتر از همه ی آنها به نیکی است، چون رنج و مشقت و شفقت و خدمت وی بیشتر است؛ و بارداری و شیردهی و تربیت فرزندان را بر عهده دارد؛ چنانکه بارداری رنج و سختی های خود را دارد و وضع حمل، مشقت های خود را؛ الله متعال می فرماید: «حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا»: «مادر که به دشواری بار حمل او را بر عهده دارد و با دشواری وضع حمل می کند». و چون در نیکی کردن، مادر بر پدر مقدم باشد، مقدم بودن او بر سایر نزدیکان و وابستگان و خویشاوندان امری آشکار است؛ و از مصادیق نیکی به مادر و پدر، انفاق کردن به آنها می باشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58188>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

